

(המשך מעמוד 20)

לעורר-דין הלל אשכנזי. איך אפשר לא להאמין לאנשים כאלה? לכן רשמתי את בתי, והכנסתי לבנק 5000 לירות, כפי שנדרש ממני. זה היה עוד לפני הבחירות של 1973. נשעברו קרוב לשישה חודשים, ולא יצא כלום מכל ההבטחות שלהם. ביקשתי את כספי בחזרה, ויתרתי על הריבית.

כך סיפר לכתב העולם הזה פקיד בחברת עמידר בלוד, אחד מ"ניצולי" חוכך יתו של ראשי-עריית לוד לרכישת דירי ברת בבתיים משותפים.

מציאה לא-נורמלית. במיסגרת הדיבורית לבחירות לכנסת ולעיריית בשנת 73, הודבקו בחוזות העיר לוד כרוזים ענקיים שחישמו את אוכלוסיית העיר. על המודעות היה חתום צבי איצקוביץ, בי"ץ, ראשי-העיר בכבודו ובעצמו. נאמר בהן שכל אחד יוכל לרכוש דירה במר כו העיר החדשה, אם ישלם במזומן דמי הרשמה בסך 5000 לירות.

מחירי הדירות, כך נאמר, ותנאי המשיכנות לתקופה ארוכה, מבוססים על סיוע ממשלתי ומתן סובסידיות גדולות ומיוחדות. מחירי הדירה — קבוע וסופי (ללא הצמדה); משכנתא לתקופה ארוכה ובר-בית נמוכה; ערך הסובסידיה יגיע לסך של 18,000 עד 23,000 ל"י (לפי שטח הדירה ומספר החדרים); הענקת הלוואה עומדת בסך 4,500 ל"י אשר התפוך ל" מענק, לאחר שרוכש הדירה יגור בה במשך המש שנים לפחות; משכנתא רב-שנתית מבוססת (עד 17 שנה) ולא-צמודה, נוחה ובר-בית נמוכה, בסך 39,500 עד 50,000 — 50% ממחיר הדירה.

ראשי-העיר איצקוביץ הבטיח במודעה הרישמית: "התחלת הבנייה הנ"ל — תוך חודשיים".

המציאה נראתה טובה מכדי להיות אמיתית.

השכנו הפרטי של ראשי-העיר.

עם הפתקים שקיבלו, ממוכרתו של איצקוביץ, פנו מאות אורחי לוד הנילהבים לבנקים, שילשלו את הסכום הנדרש. איש מהם עדיין לא ידע שהשכנונות הללו, בהם הופקד בסך-הכל סכום של למעלה ממיליון לירות (!), אינם אלא חשבונותיהם הפרטיים של צבי איצקוביץ, ראשי-העיר שלהם, ועורר-הדין הלל אשר כנוז, מנכ"ל-לשעבר של משרד-הקליטה, עורך-הדין אשכנזי מייצג בפרשה זו את הראש, הברה לנכסים ולהשקעות בע"מ, אשר הוקמה בחודש יולי 1973, וכתובת משרדה אצל הלל אשכנזי. אחת ממנהלור תיה הרשומות של החברה, המחזיקה במ"ניית-היסוד שלה, היא רות אשכנזי, רעייתו של עורך-הדין.

על השאלה, מדוע היפנה איצקוביץ את תושבי העיר להפקיד את דמי-ההרשמה בחשבון הפרטי שלו דווקא, השיב: "רציתי להבטיח את הכסף של האזרחים שנשמו לדירות, כך שאף אחד לא יוכל לגעת בכסף שלהם, ואם נצטרך להחזיר את הכסף, שיהיה מה החזיר".

האם היה לראשי-העיר חשד כלשהו לגבי כוונותיה הטהורות של חברת הראש, או לגבי נציגה הרישמי, עורך-הדין אשכנזי, ולכן שמר את כספי תושבי עירו בחשבי-בנו האיש?

לנרשמים לרכישת הדירות נאמר מראש, שאם יבקשו את דמי-ההרשמה שלהם חזרה, לא יקבלו עליו ריבית. לדירות החדשות נרשמו קרוב ל-300 אזרחים, או פרצה מילחמת יום-הכיפורים. התוכנית נגנזה, אך בחודש נובמבר 73 חזרה עריית לוד ופירסמה מודעה חדשה, אף היא בחתימתו של צבי איצקוביץ, בה נאמר כי: "מחירי הדירות יהיו קבועים וסופיים, התחלת הבנייה: תוך חודשיים".

שישה חודשים אחרי פירסום מודעה זו, עדיין לא החלה הבנייה.

כן ריבית — היא ריבית. בתחילת חודש אפריל 1974 שלחה העירייה מיכ"ב הבנים ליושבים, בהם הודיעה על מחירים חדשים. ההפרש — 40% אלף ל"י, לעור מת המחיר ה"סופי". כתגובה על קבלת המכתב החדש הח" ליטו מרבית הנרשמים לבקש את כספם חזרה. הכסף הוחזר, אך ללא ריבית. כאשר התבקש ראשי-העיר להסביר כמה כסף הוכנס לחשבונות המשותף עם עורך-הדין אשכנזי, ומה דינה של הריבית המי גיעה לנרשמים שקיבלו את כספם חזרה, כחוק, תיב: "איני יודע מה גובה הסכום שהוכנס,

השופט הסתער על הצלמת מאחור

וחנק אותה ברצועת מצלמתה

השופט התוקף

היתה זו פרשה שהחלה באורח תמים ורגיל למדי. לאחר הדגשתו המחודשת של שר-המיש" פטים חיים צדוק על תקנותיו שעניינן סידור רי עבודתם של שופטי ישראל, אשר הדגישו את ההקפדה על זמני ניהול-המישפטים (האמורים להתחיל בשעה שמונה ותצי בוקר ולהימשך עד אחת וחצי בצהריים), החליט העולם הזה לבדוק את המתרחש לאמיתו בבית-המישפט. וזאת, לאור תלונותיהם של אזרחים רבים, הנאלצים ל" המתין שעות ארוכות לתורם, להפסיד שעות וימיי-עבודה, בשל נוהגם של ה" שופטים לאחר לבוא ולהקדים לצאת, ב" נוסף לעשיית הפסקות תכופות גם בתוך שעות-העבודה המקוצרות שלהם. כך נשלח צוות, ובו הכתב מרסל זוהר והצלמת אילנה בן-ארי, לבדוק מתי בדיוק מגיעים השופטים לעבודתם.

השופט

תקף במפתיע

ד שעה היתה 8.40 בבוקר. הכתב והצלמת ניצבו ברחבת חניון בית-המישפט, בהמתנים לשופטים המגיעים, כדי לצלמם ולרשום את שעת-בואם ה" מדוייקת.

לפתע הגיח במהירות מתוך היכל בית-המישפט גבר נמוך-קומה, לבוש חליפה ו" ענוב עיבה, מלווה בשלושה שוטרים, זינק על הצלמת מאחור, לפת את רצועת מצ" למתח, שהיתה תלויה על חזה, הידק אותה בכוח וצעק: "אתם עצורים!"

הכתב הסב את ראשו לשמע הצעקה, ולתדהמתו הבחין כי התוקף אינו אלא שופט בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, השופט הבכיר שלמה (הלמוט) לובנברג. הוא שאל את השופט: "מה פשר ההתנהגות הזו? ביוזין בית-הדין?" השיב השופט בקצף.

הכתב ביקש מהשופט להניח לצלמת, לשחררה מהלפיתה החונקת. בינתיים תפס אחד השוטרים-המלווים את המצלמה ב" ידיו, והשופט שיחרר סוף-סוף את צווארה. "אהם מצלמים את השופטים ורושמים את השעה שהם באים לעבודה!" צעק השופט. "איפה נשמע כדבר הזה!" הוא הסכים לשחרר את המצלמה רק לאחר שקיבל את הסרט שנמצא בתוכה. כן הורה השופט לשוטרים להחרים את פניקס-הרשימות של הכתב, ומאחר שה" תקרית הקהילה למקום סקרנים רבים, הורה למעורבים בדבר להיכנס למישרד של יחידת-המישטרה, שבשער ההיכל.

על השאלה מדוע החרים את הסרט וה" פינקס, השיב הקצין אשר החל כותב "ד"ח. "אינני יודע. קיבלתי הוראה מה"

ד זמרי מישפ"ת מרחב הירקון היו אובד-דעצות. היתה זו הפעם הרא" שונה בתולדותיהם בה הוגשה בפניהם תלונה כנגד שופט, ועוד באשמת תקיפה. הם פשוט לא ידעו מה עושים במיקרה כזה, שלא היה לו עדיין כל תקדים.

השופט לובנברג בא לעבודה. איפה נשמע כדבר הזה?!

השופט

תקיפה פתאומית

התערב השופט, וצעק אל הכתב: "תש" תוק, פירחח!" כעבור כרבע-שעה נרגע השופט לובנ" ברג, הורה לשוטרים להחזיר לעיתונאים את הסרט והפינקס.

תלונה

יחידה-במינה

אך הכתב והצלמת לא היו מוכנים לעבור כבתיקה על התנהגותו של השופט. הם הגישו תלונה למישפ"ת מרחב הירקון. הם התלוננו על תקיפה, עלבונות, מעצר בלתי-חוקי, והפרת חופש-העיתונות עליידי השופט שלמה הלמוט לובנברג. התלונה הסרת-התקדים גרמה לתדהמה כללית בתחנת-המישטרה. משך חצי שעה תמימה לא היה איש מוכן לקבלה, ונאמר למתלוננים להמתין.

קצין בדרגת פקד סירב לרשום את התלונות, ביקש לשמוע קודם את כל הסיפור. רק לאחר התייעצות בדרג גבוה נרשמו התלונות.

האמת נתגלתה בדבריו של אחד השוט" רים שנכחו במקום: "זאת הפעם הראשור גה מאז שאני עובד במישטרה, כבר 20 שנה, שמגשים תלונה נגד שופט. אני לא יודע מה לעשות".

עתה נותר רק להמתין ולראות מה יהיו גילגוליה של תלונה זו.

ליל המערבי

המאבק, הפעם, הוא על תפקיד מפקד-הכבאים באיזור הגליל המערבי. עד לפני מיספר חודשים כיהן בתפקיד זה משה שרון (שולץ), תושב עכו, אך לאחר שהורשע בדיון על ביצוע מעשים מגונים בקטניות, הושעה מתפקידו.

למעשה, צריך היה לפטר מתפקידו הצי" בורי מייד, אלא ששיבת איגוד ערים לכבאות בגליל המערבי, שהתכנסה לפי ני חודש, נמנעה מלפטר, ובמקום דיון בהדחתו בחרה להקדיש את ישיבתה לבר" חירות לראשות האיגוד.

כממלא-מקומו של שרון שימש בינתיים צבי וינטר.

אלא שבימים אלה הגיעו מכל-יזאת לידי החלטה. שרון, "התפטר" מן התפ" קיד הקודם, נמנעו לא נלקח ממנו כחוק עליאף הרשתתו בדיון, כיוון שעניניהם של עמיתיו היתה, כנראה, צרה ב"חופשה" הכספית לה זכה, החליטו להעניק לו מ" ניו חדש.

מעתה יהיה שרון, מי שהורשע על ביי צוע מעשים מגונים בקטניות, אחראי על השמירה בבתי-הסטר באיזור.

כך תינתן לו ההזדמנות לחזור בת" שובה.

קומות אחרים?

ראשי-העיר מסביר זאת בכך שחל שינוי במחירי הדירות, עקב ההתייקרויות בת" חום הבנייה, כתוצאה מהמילחמה. על העיי רייה היה לבחור בין גיטיה הפרויקט, לבין הוצאתו לפועל בתנאים החדשים, והיא בחרה באפשרות השנייה. חברת "סול" בונה תחילת בבנייה בימים הקרובים, עבור 56 הנרשמים במקוריים, המבקשים לה" שיך לפי התוכנית.

יהודה ליט, דובר משרד-השיכון, טען, לעומת זאת, כי משרד-השיכון אכן אי" שר בזמנו את התוכנית, אך לאחר צימ" צימה חזר ואישר בנייה לזוגות צעירים. האם פרשת הדירות בלוד, היתה רק עסק כושל של ראשי-העיר, צבי איצקוביץ, או שמא היא תוצאה של הפעלת תכסיס" בחירות שקוף, שהפך לשעורורייה ציי" בורית ממדרגה ראשונה?

מינויים

מגן הקטיוח

מי שביצע מעשים מגונים

בקטניות — יגן עליהן

מפני כד רע

מילתמת-זוטא מתנהלת בימים אלה בגי-